

No pleguem

Era el nostre propòsit en publicar el número anterior de L'ESPORT CATALÀ cessar des de l'any nou la publicació de la nostra revista. No hem pas d'insistir ara sobre els motius que ens obligaven a prendre aquest determini, car ben exposats varen quedar en l'expressat número i en el que publicarem a primers de desembre.

Però és el cas que en el curs de la setmana passada, s'ha produït entre la majoria dels nostres lectors un moviment altament simpàtic, oposat radicalment als nostres propòsits i tendint a assegurar la publicació regular del nostre periòdic. I havent estat pregats per una valuosa representació dels esmentats lectors de no interrompre ni una sola setmana la confecció del número corresponent, amb la satisfacció que el lector pot suposar, hem reprès la nostra tasca tan joiosament com sempre, bo i sentint-nos afalagats en primer lloc per l'ajut que desinteressadament hom es proposa donar a la nostra publicació, i en segon lloc en constatar que sortosament els protectors de L'ESPORT CATALÀ no desfalleixen en llur interès per la nostra obra.

Nosaltres, havent ja arribat al límit de les nostres possibilitats econòmiques, no gosàvem a demanar cabals als nostres lectors per a continuar sortint, però ara que el gest franc i espontani d'un meli important d'aquests ens obliga a continuar, no sabem com expressar el nostre agraïment i ens proposem de correspondre treballant arduament i sense escatimar cap sacrifici per tal que L'ESPORT CATALÀ, que és llegit avui arreu de Catalunya per tots aquells que veuen en l'esport quelcom més que un senzill passatemps sense cap eficàcia social i patriòtica, arribi a assolir la xifra de lectors necessària al seu sosteniment. Aquest fet indicarà un canvi d'orientació en els nostres costums esportius i marcarà una de les fites a la qual ens proposem d'arribar ben aviat si no ens manquen estímuls com el que acabem de rebre.

Per poc que hom mediti respecte de les causes que motiven la continuació del nostre periòdic, s'haurà de convenir que si la nostra empresa ha resultat fins avui econòmicament deficitària, pel que fa al caire moral, acusa un superàvit molt eloqüent, digne d'ésser tingut en compte. Ampliant encara aquest punt de vista podríem dir que dels dos mòbils que encarrilen les activitats humanes, o sigui l'esperit de guanys materials i el servei de l'ideal, ha estat no el primer sinó el segon el que ha fet possible la continuació de la nostra obra.

Per tant, doncs, creiem que la nostra obligació moral davant el públic que ens segueix, és la de romandre fidels a les normes que de bell antuvi ens vàrem imposar, les quals són les úniques que poden portar la regeneració de l'esport que tots desitgem.

A aquesta tasca seguirem, amb més convicció i entusiasme que mai, dedicant les nostres activitats i la nostra energia.

Notícies de Sud-Amèrica

Hèctor Scarone ha tornat a brillar en el Campionat internacional de Sud-Amèrica

Ens visitarà un equip de Xile?

Un xilè entusiasta de les coses de la nostra terra i que de tant en tant ens conta l'estat de l'esport en aquelles terres americanes, ens ha escrit darrerament a propòsit del torneig futbolístic de Sud-Amèrica en el qual hi han pres part els equips representants de l'Argentina, Bolívia, Paraguai, Uruguai i Xile:

"Estuve varios años en Barcelona y fui socio del F. C. Barcelona, en donde no perdía partido; pero le diré que ninguno de los buenos partidos que allí vi, ha superado en emoción, técnica, y entusiasmo, a algunos de los realizados en este grandioso torneo.

Los uruguayos han confirmado una vez más sus antecedentes, clasificándose nuevamente campeones.

De los cinco equipos, el mejor delantero ha sido el ex jugador del F. C. Barcelona, Hector Scarone, al cual no creo que, a excepción de Samitier, haya otro que pueda igualar. Es una lástima que el Barcelona se haya dejado escapar a tan gran jugador.

El delantero que más goals hizo, fué el chileno Arellano, con 6, y le siguió Scarone con 5.

Mis compatriotas, los chilenos, han confirmado las victorias obtenidas en agosto pasado sobre el R. C. D. Español de esa localidad, obteniendo ahora el segundo lugar en el campeonato."

El Barcelona, batut el primer dia per l'Amateur, de Viena (3 a 2), va rescabalar-se ahir amb un esclatant triomf de 5 a cap

L'equip blau-grana tornà a brillar com en les seves millors tardes i de bell antuvi aconseguí imposar-se, pel seu joc ràpid i desconcertant, a un dels onzes de més fama del Centre d'Europa

Per bé que tots els jugadors s'esforçaren, la tasca de Sastre i Pedrol excel·lí d'entre el conjunt

Ahir el Barcelona tornà a sorprendre'ns amb una exhibició de joc magnífica; podrien treure's a relleu tares i defectes individuals, però és el cert que tots els seus components es disputaren el lloc d'honor per llur entusiasme i per la voluntat que posaren en el partit fet.

Perquè aquests contrasentits que ens ofereix tan sovint l'equip del Barcelona que d'una torda opotètica, cau al partit següent en la vulgaritat més rotunda i té als seus adeptes i entusiastes en un constant patir?

Es cosa que hom no encerta d'explicar-se i que bé caldria posar-hi camena. Però en fi, hem de fer avui el comentari sota la falaguera impressió del seu segon partit amb l'Amateur de Viena, i cal convenir que els onze jugadors es fan mercedors de la més efuiva i cordial enhorabona, així com no fa gaires dies hacíem d'expressar-nos en un to ben diferent.

Era afalaga doblement aquesta rotunda victòria de 5 a 0, perquè és obtinguda en forma brillant i sense res que l'entelli i perquè

gràcies a la reacció que s'operà en el Barcelona a la segona part.

Vingué el partit del diumenge i els papers es canviaren. L'excel·lent equip de l'Amateur, tan bon equip com el dia abans, es trobà davant d'un onze barcelonista que podrien anomenar-lo de les grans solennitats, el qual imposant el seu joc impetuós mantingué a ratlla tot el temps els forasters. Car l'actuació de l'onze blau-grana fou de les que deixen agradable record. Per aquest segon partit hi hagué de tot. Entusiasme, rapidesa en les jugades i precisió en les passades, i si no hi hagué sempre encert en el rematament, hi hagué, en canvi, força oportunitat en aprofitar les ocasions

mostrar-nos exigents, consignat, però, per tal de complir amb el nostre deure, l'actuació desastrosa d'un equip que no el coneixien ni els seus més addictes durant tota la primera part, i que quan va voler demostrar que era el Barcelona, ja havia fet tard i sortí del camp amb un tres a dos desfavorable.

Creiem haver consignat que la tasca duta a cap per l'onze barcelonista en el segon partit fou de les que deixen agradable record. Des del porter Llorenç, tan diferent del dia abans, passant per tots els altres jugadors, fins a Sagi, tots contribuïren a l'èxit de la partida jugada. Una tasca anivellada deis dos defenses, un acurat servei de pilotes a la da-

DELS PARTITS AMATEUR DE VIENA AMB EL BARCELONA.
En l'atac dels austríacs va destacar-se en gran manera Sindelar l'avant centre, que s'ha mostrat un dels millors. — Llorenç disposat a blocar el tret que la intervenció de Carulla no pot evitar.

l'han assolida davant un contrincant del prestigi i de valor reconeguts indiscutibles. Aquest 5 a 0, sobre un dels millors equips austríacs, haurà de ressonar en els grans centres futbolístics més enllà dels Pirineus, amb molt de soroll, com una demostració de que segueix viu i perdurable la classe de gran futbol que aquí es practica, a despit de les tantes botrores que pot tenir de tard en tard.

Felicitem indistintament tots els jugadors del Barcelona pel brillant paper assolit i fem vots perquè duri força temps aquesta bona disposició en que semblen trobar-se...

Comentaris

En que l'actuació d'un equip resulti bona o dolenta hi té, indubtablement, una influència tan gran l'actuació del contrari, com la bona voluntat que posin en la lluita els seus components. Diem això, perquè si moltes vegades un onze no dona el rendiment que d'ell pot esperar-se, bona part en té l'actuació del seu rival, que en jugar d'una manera brillant, s'imposa i destorba tota l'actuació i esforç dels altres.

Una bona mostra n'han estat els dos encontres del "Barcelona" amb el Wiener Amateur. Els vienesos, el primer dia, començaren imposant el seu joc i la tasca del contrari esdevingué grisa, d'una grisor que conduí a la derrota, i si no fou aquesta sorollosa va ésser

Més avall afegeix el nostre amable comunicant:

"Corren rumores de que muy pronto un equipo chileno, integrado por más de la mitad de internacionales, visitará España, siendo su deseo principal el jugar en Cataluña; me alegraría que dicho rumor se convirtiera en realidad y así ustedes podrían apreciar el juego chileno, que si bien no tiene la perfección de técnica de los uruguayos, superan a éstos en entusiasmo y fogosidad."

No cal dir com per la nostra part celebràrem la visita dels futbolistes xilens, als quals estem segurs es faria la cordial rebuda de què són a bastament mereixedors els representants de l'esport d'aquelles terres del Pacífic.

que es presentaren per a xutar i fer créixer la puntuació.

Per això, més que no pas dir que el Barcelona i l'Amateur acompliren una mala actuació el primer i segon dia respectivament, ens és plaent de poder afirmar que l'equip austríac imposà el seu joc el primer dia perquè es trobà davant d'un conjunt que quan va aconseguir reaccionar ja era tard, i que l'Amateur de Viena sucumbí en el segon partit dominat completament per la força impetuosa que han vist com anava prenent forma a la nostra terra i que ja comença a ésser-ne característica.

L'EQUIP AUSTRIAC. — Es un bon equip que conserva la categoria que poguérem apreciar-li quan la visita anterior. La davantera, i en particular els extrems, aprofiten tota avinentesa per a escapar-se i produir situacions de perill que si no esdevenen més eficaces ho atribuem a la pressa que sembla portin per xutar, quan encara són massa allunyats de la porta.

L'equip ha sofert notable modificació l'un dia de l'altre, però l'actuació, tot i el resultat numèric, no ha variat visiblement. Confirma això que l'onze austríac posseeix unes bones qualitats de conjunt que el fan temible i d'una actuació regular, metòdica, que brilla més o menys segons el comportament del contrari. No posseeix individualitat, però cal remarcar la tasca tots dos dies eficaç de Sindelar, el davanter-centre.

L'ACTUACIÓ DEL BARCELONA. — Els dos partits que estem comentant eren dels que s'anomenen internacionals, i, naturalment, sentint tot l'amor per la nostra pàtria bé podem declarar que els colors blau-grana eren els nostres i que en els resultats d'aquests dos partits hem anhelat, hem sofert i hem gaudit com ho han fet els socis del Barcelona.

Dones bé, què li passa al soci del Club degà després dels cinc a cap? Que fàcilment oblidia l'amargor del dia abans. Això, doncs, volem fer nosaltres, oblidar la deficient actuació de dissabte i no

vantera per part dels mitjos i els davanteres, que saberen aprofitar les passades i les oportunitats, tot plegat contribuï al resultat. No podem estar-nos de consignar la tasca tan diferent desenrotllada per l'Arnau en el lloc d'interior el primer dia, a l'acomplerta tan magníficament el segon en el seu lloc, ja habitual, de mig-ala. Diumenge fou, a més a més, la confirmació de Sastre en el seu lloc de davanter-centre de l'equip blau-grana. La seva actuació mereix tots els elogis.

LES INDIVIDUALITATS DE L'EQUIP AUSTRIAC. — Abans d'ahir va actuar de porter en Laft, que sigui perquè l'atac barcelonista no fos tan persistent com ho fou ahir, va agrair-nos molt més, en general, que el seu substitut.

(Passa a la pàg 2)

REMARQUES

"Considero que l'esport és molt poderós per a les relacions internacionals; però les competicions esportives han d'ésser lluites pacífiques. Els adversaris han d'afrontar-se com a rivals, no com a enemics."

Von Hoesch

(Embaixador d'Alemanya a París)

L'ofici de pronosticador es veu que va de puja. Ho diem perquè mai havíem vist publicar tants pronòstics, "judicis" respecte d'allò que succeirà l'any 1927.

Com que, modèstia a part, estem convençuts que en això de pronosticar hi ha molts que van errats, donem a continuació els nostres pronòstics per a l'any que comencem. El lector podrà jutjar a mida que els fets que anunciem es vagin produint com els nostres pronòstics són els més encertats. Si no succeeix com diem, tornarem els diners...

Heu's ací el que espera els esportius l'any 1927:

"L'amateurisme no canviarà de color".

"Es parlarà molt de passar a la reserva els futbolistes Sanxo, Torralba i Planes".

"En Paulino serà batut als Estats nits abans de boxar contra en Tunney."

"En Ruiz perdrà el campionat d'Europa del pes ploma."

"En Plantada es tornarà a sacrificar per l'atletisme."

"En Cabot deixarà els madrienyis i se'n vindrà a Barcelona."

"Quatre arreplegats amb el títol de R. C. D. Espanya, presidits per en Zamora, marxaran a Amèrica per tal de renovar los lauros del futbol hispano."

"El cronista de la futura expedició de l'Espanyol no serà en Pepe Balon".

"Cap atleta català batre cap record del món."

"Cap atleta català cobrarà un centim".

"En Ninyerola organitzarà, per fi, un match Paulino-Firpo, en el qual hi perdrà les orelles."

"En Ferrand no arribarà a boxar contra l'Elky Clarek."

"Hi haurà grans canvis a la Federació Catalana de Boxa. Hi posaran una Junta de força."

"El Barça serà campió."

"Succeirà una gran catàstrofe a la "Confederación Deportiva": el secretari no cobrarà."

"S'intentarà constituir el comitè paritari dels futbolistes professionals... però la Federació, veïllant per l'esport (és clar) ho farà impedir per mitjà del "Cerebro".

"Plourà cada cop que hi hagi curses al velòdrom de Sans i a l'autòdrom de Terramar."

"En Bru i en Llorenç milloraran llurs records en el llançament de la javelina i del martell respectivament."

"L'Europa seguirà perdent amb el Sans."

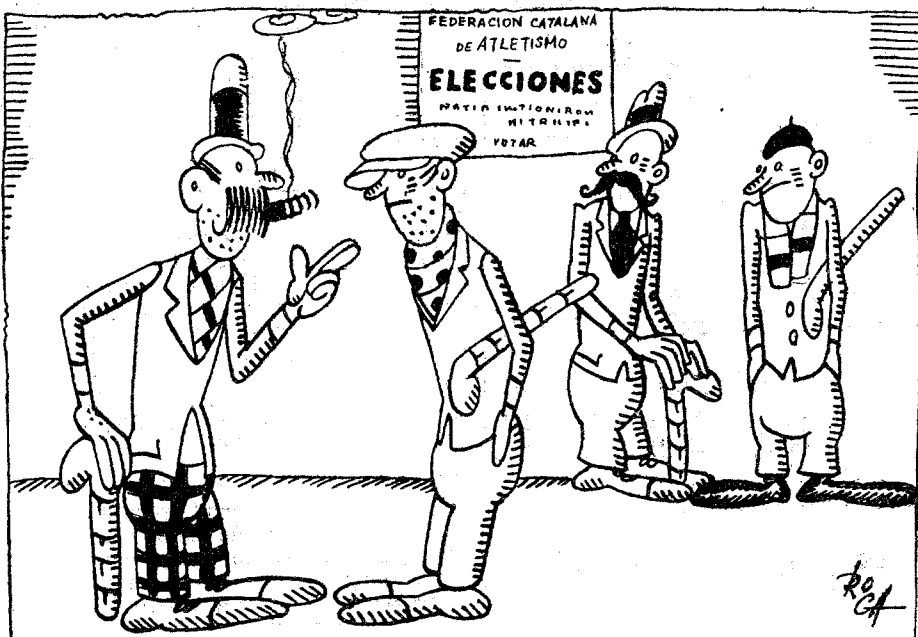
"En Canto Arroyo no eserirà més."

"Tornant d'Amèrica, en Zamora marxarà de l'Espanyol."

"De resultes de l'anada de l'Espanyol als Estats Units, s'hi abolirà la llei seca. Ah... i l'Espanyol en tornarà íntegre."

Tot va ésser anunciar la nostra probable desaparició i començar a rebre en aquesta redacció i a la secció "El lector diu..." de "La Publicitat", una munió de lletres encoratjadores d'amies nostres, per ésser desconeguts personalment més dignes encara de gratitud.

També, molts periòdics comarcals han

L'ESPORT S'OBRE PAS
—No t'amoïn's, Pigat; per ara em sembla que tenim feina llarga. Avui hem tocat un "baré" per engegar a la misèria la "Jean Rouin". D'aquí uns quants dies "pujinaran" deu "andos" més per fer de delegats i anar a votar el que ens digui en Massana. Em sembla que hem trobat una mina...

FÚTBOL CLUB BARCELONA

Grans esdeveniments futbolístics

Dijous, dia 6, i diumenge, dia 9 de gener. A les TRES de la tarda.

F. C. Barcelona

CONTRA

R. U. Club, d'Irún

Disputant-se la Copa PUBLICITAT J. GASA

CAMP DE LES CORTS

Ciclis me

Dels campionats de Catalunya en pista únicament s'efectuaren les eliminatòries

La final hagué de suspendre's a causa de la pluja

Les reunions al Velòdrom de la U. E. de Sans havien desenvolupat un gros èxit i per aquest motiu, diumenge es veié molt concorregut per tal de presenciar les carreres que integraven el programa.

L'interès més gran, però, era per a la segona reunió, en la qual s'havia de decidir el Campionat de Catalunya darrera moto, i ho prova el fet que tot i la pluja que obligà als organitzadors de suspendre la reunió, els aficionats acudiren al velòdrom en multitud.

El primer dia les proves foren seguides pel gros públic amb marcat interès.

Tots els corredors varen posar un gran entusiasme en la lluita i així feu que en tots moments es desenrotllessin les proves dintre la més gran competició.

Primer es va córrer una carrera d'exhibició de velocitat sobre 10 voltes, que donà el següent resultat:

1. Val, sobre "Lutetia", 2 kilòmetres 570 m., en 2 m. 35 s.
2. Múrcia, "Lutetia", 2 m. 58 s.
3. Gallard, 3 m. 14 s.
4. Domènech, 3 m. 45 s.
5. Batista, a una volta.

A continuació es corregué la primera eliminatòria del Campionat de Catalunya, en la qual hi participaren Janer, entrenat per Escaler; Sant, entrenat per

Depuratiu SAMIS

L'únic indicat per a malalties de la pell

De venda Segalà i Farmàcies

Buxader; Farràs, entrenat per Faura, Calia cobrir 117 voltes, o sigui 30 quilòmetres.

La lluita es donà entre Janer i Farràs i va ésser animada en tots moments. Van classificar-se com segueix:

1. Farràs-Faura, 33 m. 56 s. 1-5.
2. Janer-Escaler, 34 m. 8 s. 2-5.
3. Sant-Buxader, 34 m. 19 s. 3-5.

La segona eliminatòria la corregueren Alegre, entrenat per Faura; i Bachero, entrenat per Escaler i Bachero, entrenat per Buxader.

Aquesta prova va ésser molt més interessant que la primera, car la competició existí en tots moments entre els tres corredors en lluita. Bachero, la majoria del curs de la prova, va dur admirablement el cap. A la volta 59, aquest corredor portava mitja volta d'avantatge, però en fallar-li la roda del davant es veié obligat a canviar de màquina, la qual cosa li feu perdre temps. Alegre passà a Sans, i agafà el cap, el qual ja no deixà fins en acabar la prova. Varen classificar-se com segueix:

1. Alegre-Faura, 32 m. 20 s. 2-5.
- Sans-Escaler, a un llarg.
- Bachero-Buxader.

Després d'aquestes dues proves quedaren classificats per a la final de 100 quilòmetres:

- Alegre, entrenat per Faura.
- Sans, entrenat per Escaler.
- Farràs, entrenat per Tresserres.
- Janer, entrenat per Rubió.

Com a darrera prova es va córrer una cursa per sprints de 100 voltes, la qual fou molt interessant i acabà amb la següent classificació:

1. Regnier, del F. C. Barcelona, 62 punts, 25 quilòmetres 100 m. en 47 m. 14 s.
2. Tresserres, 36 punts.
3. Senón, 24 p.
4. Hewitson, 14 p.
5. Sant, 6 p.
6. Borràs, 1 p.
7. Martínez, 0 p.
8. Munner, 0 p.
9. Calvo, 0 p.

Es lamentable que la pluja hagi impedit la continuació d'aquestes proves. La final del Campionat de Catalunya en pista, que hagué de suspendre's per la pluja, es correrà el dia 16... Almenys aquest és el propòsit dels organitzadors. Ara que tractant-se del Velòdrom, els de Sans proposen... i el temps disposa.

Per als dies 6 i 9 han assenyalat les dates de presentació dels stayers italians Bottecchia i Vay, que tanta sensació han causat a Mallorca. El programa constarà d'una cursa a l'americana, de tres hores, formant equips: Bottecchia-Vay, Regnier-Sans, Bover-Torres, Bachero-Senón, Janer-Tresserres, Farràs-Martínez i Pocovi-XX. També es correrà un match revenja amb entrenadors en motocicleta entre Vay, Bover, Pocovi i Bachero.

FIXOLINA CANICO
FIXA I CONSERVA EL CABEL

Una sorollosa victòria del C. d'E. de Manresa

Vencut en el primer partit per l'Admira, de Viena, el guanyà ahir per 4 a 2 en una gran exhibició

Si en aloc lloc del períodi, hem hagut de comentar amb calor la victòria assolida ahir per l'equip del "Barcelona" davant l'Amateur de Viena, no seria

Enhorabona pels manresans, que en una proporció no gens despreciable han contribuït a enlairar amb una gloriosa jornada per al seu club i per a la seva

MANRESA - ADMIRA DE VIENA

L'atac impetuós dels manresans posà ahir en perill moltes vegades la porta dels austríacs

just de deixar passar sense posar de relleu l'especial significació que té l'enorme paper que han fet els manresans davant d'un equip de valor no gens despreciable, com és l'"Admira" de Viena; les referències que tenim de l'encontre, coincideixen en què els defensors dels colors del Centre d'Esports posaren una impetuositat i un entusiasme tan grans, que amb ell aconseguiren no solament anivellar-se a la diferència de classe que existeix entre els dos equips, però fins superar als vienesos, que es quedaren visiblement desconcertats davant aquell davall de joc entusiasta.

AUTOMÒBILS

RUGBY

NOU MODEL 1926

Torpedo 4 cilindres

Pesseïes 6.300

EL REI DELS CIMS

RUGBY

6 cilindres

EL NON PLUS ULTRA

VEGEU-LOS

Coris Catalans, 517 i 519

REIS SUETERS, PULLOVERS, BUFANDES, GUANTS, ELASTICS, MOCADORS, **REIS** GENERES DE PUNT, CAMISES, PAIAMES, MITJONS, ABRICS DE SENYORA, SENYOR I NEN, CORBATES GRANS FANTASIES

per a presents, a preus baratíssims, e's ha posat a la venda la

Camiseria F. Vehils Vidal

Portal de l'àngel, 2

PREUS DE FABRICA

Plaça Universitat, 7

ALS SUBSCRIPTORS

CONVE QUE ENS SIGUI ADREÇADA LA QUEIXA SOBRE QUALSEVOL DESCUIT O IRREGULARITAT QUE S'OBSERVI EN EL REPARTIMENT DEL PERIÒDIC, JA QUE EL SERVEI MUNTAT ES PROU SUFFICIENT PER A EVITAR QUE ES PRODUEIXIN CASOS DE NEGLIGENCIA. ES RECOMANA EN TOTS ELS CASOS D'INDICAR L'ADREÇA EXACTA

D'ADMINISTRACIO

AGRAIREM ALS NOSTRES AMICS SUBSCRIPTORS DE FORA, QUE ENS ENVIIN PER GIE POSTAL O EN TIMBRES DE CORREU L'IMPORT DE LLURS SUBSCRIPCIONS EN DESCOBERT. CAS DE NO EXISTIR CORRESPONSAL ADMINISTRATIU EN LES LOCALITATS ON RESIDEIXEN.

circumstàncies indecisió davant de gol, mala direcció en el xut, esplèndida actuació de Corrons — cada avenç dels manresans produïa un perill imminent a la porta austríaca. Si més no, els quatre gols entrats, tots ells de factura imparable, són un testimoni irrefutable de l'encert perforador de l'atac blanc-vermell.

Si tenim en compte que dels dos gols que marcà l'"Admira", un d'ells fou de penalt, la victòria del Manresa aga-

als darrers 15 minuts de joc va atacar constantment.

El Manresa va arrencar a: Corrons, Zamora, Martí I, Delgado, Martí II, Fort, Gubaldà, Cella, Homs, Pons i Guixe; i l'Admira a: Frangl Vozl Jande Wortrach, Kock, Schof, Siegl, Klima, Stoiber, Schall i Fiala.

Va arbitrar Heinlein, entrenador de l'Europa amb molt d'èxit.

Una formosa victòria pels manresans va ésser el segon partit; l'Admira prou va posar totes les seves forces per no perdre però va tenir de sucumbir davant l'entusiasme i voluntat de l'equip local. Durant el primer temps el Manresa va emprar un joc molt ràpid des del primer a l'últim moment i en aquesta part varen ésser fets els quatre gols dos per Homs i dos per en Pons. Els vienesos solament en varen aconseguir un de penalt.

A la segona part varen refer-se quelcom els visitants i fins varen arribar a dominar breus moments, car varen emprar el seu millor joc i si no varen fer més que un altre gol és ben bé per Corrons que va fer coses admirables.

El públic va sortir del camp molt satisfet del partit jugat pels nois del

Automobilistes! Utilitzeu per a la botzina del vostre cotxe, la pera de goma

"IDEAL" sense unió

Es garantia de durada i de bon servei

Centre d'Esport sense deixar per això de comprendre que el joc de l'Admira és senzillament "admirable".

L'equip del Centre d'Esports l'intergraven: Corrons, Zamora, Martí I, Delgado, Martí II, Rosell, Font, Cella, Homs, Pons i Escuit.

De l'arbitratge havia tingut cura el vienes Braun.

A Tarragona

El dia de cap d'any una selecció de l'Europa integrada per Bordoy, Balaquer, Pla, Montbrí, Gutiérrez, Pla, Segarra, Marques, Nogué, Flotats i Casadellà, i una altra del Gimnàstic formada per Vallvé, Calabuig, Bourman, Lliteras, Ollé, Solé, Ferrer, Forés, Giber, Alvarez i Gandia jugaren un partit al camp de l'Avinguda Catalunya que acabà amb el resultat de 5 a 0 a favor del Gimnàstic.

La primera part acabà amb empat a cap. En aquest temps, Casas, que havia començat el partit jugant d'extrem esquerra en el Gimnàstic tingué d'ésser retirat del camp amb una forta lesió al genoll.

El comportament de l'Europa a mesura que el Gimnàstic anava marcant gols es feu incorrecte fins al punt que es convingué de no repetir el partit el dia següent.

També fou obligat de suspendre, a causa del mal temps, el partit anunciat entre una forta selecció del Barcelona en el qual figuraven Miquel, García, Parera i d'altres bons jugadors i el primer equip del Tarragona F. C.

En els partits que ha jugat a Osca el Gimnàstic, els dies de cap d'any i següent, ha empatat tots dos cops: el primer a 2 i el segon a 1. En l'equip desplaçat a Osca hi figuraven quatre reserves.

Bascules

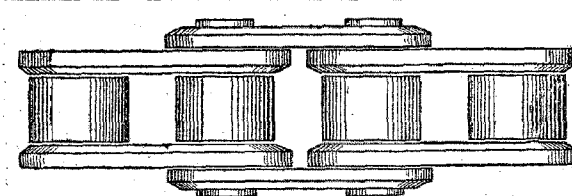
Arques per a Cabals

Pibernat

Carrer de Paràment, 9

A la segona part ja va ésser altra cosa. Tot seguit de reprendre el joc, Siegl va avançar tot sol, i a l'arribar davant de la porta de Corrons, va endintzar la pilota a la xarxa no podent evitar-ho el porter manresà per ésser vertaderament imparable.

Després de fer aquest gol l'Admira va començar un fort atac i varen desmoralitzar completament a l'equip local. Schall va fer el segon gol i Fiala el tercer i posant-se tot seguit a la defensiva varen fer fracassar moltes jugades de la davantera manresana que

Agent exclusiu: E. Coriès Pascual Coris Catalans, 612 - Barcelona

CADENES COLUMBIA

per a bicicletes, motos, camions, etc.

RESTAURANT DEL PARC

Direcció: CARBÓ (RM)

Situació incomparable

BANQUETS

Inimitables condicions de preus

Boxa

La mort de Peguilhan

Una carta tramesa per la Federació de boxa de l'estat de Connecticut a la Federació Francesa de Boxa assabentant-la de la mort del malaguanyat pès fort francès Peguilhan informa que l'esmentat boxador, transportat del ring a l'hospital, va morir hores després sense haver pogut recobrar el coneixement, i a conseqüència d'una hemorràgia cerebral segons dictamen dels metges. L'esmentat organisme americà assegura que el boxador francès va ésser degudament examinat pel metge de servei abans del combat i promet per a més endavant la remesa íntegra de l'informe emès pels metges referent a les causes determinants de la mort del plorat boxador.

Per altre cantó, les agències telegràfiques han informat aquests dies que Peguilhan va morir de resultes de la fractura dels ossos del crani, a conseqüència dels cops repetits que havia rebut en l'esmentat indret.

Hom recordarà que dies enrera, en donar compte de la mort del boxador francès, posàvem en dubte la possibilitat de que una fractura d'un os cranial pogués ésser produïda per un cop de puny. En fer-ho ens fiàvem de la nostra experiència i del que diuen la generalitat dels tractadistes de boxa. Si hi ha haver fractura, pensàvem, aquesta devia produir-se en una de les caigudes que experimenta el boxador i en topant amb el cap contra el sol del ring o contra un dels barrots que sostenen les cordes. Però és el cas que els informes que arriben dels Estats Units no són el suficientment concrets perquè ens sigui permès de formar-nos una idea concreta de les causes del malaurat accident.

Seria de desitjar que a aquest afer restés del tot aclarit i que d'acord amb el que pogués deduir-se'n les entitats encarregades de vetllar per la seguretat dels pugilistes prenguessin les determinacions del cas. No fa pas gaire temps que va establir-se als Estats Units una limitació mínima referent a la protecció del campionat d'Europa del pes mig-massa que es fa necessari intervenir en els embenats. Els boxadors inanis usen embenats tan durs, segons ens deia un boxador arribat no fa gaire d'allà, que per adaptar-los a la mà, cal copear fortament amb ella contra un mur. No hi ha pas dubte que si es permet als boxadors de protegir-se les mans amb qualsevol objecte dur i aïllant, boxar amb guants esdevindrà bastant més perillós, que fer-ho a paus nusos com antigament.—CRITIAS.

La victòria de l'Uzcodun

Notícies d'agència expliquen que la victòria del basc Uzcodun damunt l'americà-irlandès O'Grady, celebrat en la nit del 1 al 2 a l'Havana, ha causat sensació, car per bé que la seva victòria era prevista, ningú no creia que fos tan fulminant; els periodistes i directores pugilístics que havien arribat expressament dels Estats Units, quedaren sorpresos de la precisió del cop de l'Uzcodun, que d'un formidable esquerra va abatre com un bou al seu contricant. El match havia durat 47 segons justos i el K. O. fou aconseguit d'un esquerre que donà a la regió del cor de l'americà, que havia començat el combat amb una lleugeresa ofensiva la qual, però, no feu més que demostrar les excel·lents qualitats d'encaixador de l'Uzcodun.

VARIA

— Ruiz ha estat batut a Buenos Aires per Juli Moerova per punts. El campió d'Europa del pes ploma va de mal en pitjor.

— Fernand Delarge en batre l'holandès Van T'Hof ha continuat en possessió que han de tenir els guants; ara fort.

GANIVETERIA
ROCA
BARCELONA
REIS

ESPORTIUS

Si voleu fer presents de bon gust i qualitat immillorable, els trobareu en aquesta casa

PLACA DEL PI, 3
(D'AVANT L'ESGLÉSIA)

La tercera jornada del Concurs d'Hivern

En luita es presentaren els equips capitanejats per Vila i per Ferrer. De les diferents proves, n'hi hagueren tres que foren interessants per l'actuació d'un dels seus participants. Ens referim als 100 m. lliure, en la qual Borràs demostrà tot el molt que val, als 100 m. esquena, en la que Vila es revelà com un gran estilista, i en els 200 m. lliures, en la qual Segalà confirmà la fama que ja té. Del waterpolo poc hi ha que dir sinó que fou molt disputat.

Els resultats tècnics foren:

100 m. lliure. — Borràs i Major, tot haver donat 16" d'avantatge a Zarzosa, aconseguiren guanyar-lo fent 1' 35" 8-10. El darrer feu 1' 40".

100 m. esquena. — En Vila era qui donava 10" d'avantatge als altres, i amb tot, obtingué el segon lloc en fer 1' 41", quan Farré feia 1' 40" i 1-10. Galdós i Krutter feren per aquest ordre els altres llocs, amb 1' 42" i 1-11 i 1' 44" 2-5.

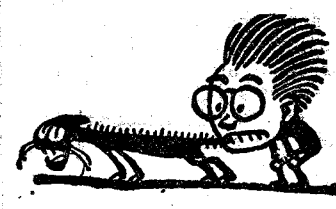
100 m. braça. — Heindereich, al qual Fontanet donà 3" de "handicap", no es deixà passar per aquest, malarat els esforços que feu. Els temps foren 1' 40" 5-10 i 1' 41".

100 m. over. — Ni Ribera, que per cert és un nou element molt digne de tenir-se en compte, ni Mora, que donaren 5" a Martínez, aconseguiren guanyar-lo. Els temps respectius foren: 1' 38"; 1' 41" i 1' 42".

200 m. lliure. — Segalà fou el gran triomfador i Castro un excel·lent segon. Els resultats foren: Segalà 3' 44" 8-10 (50" h.), Castro 3' 47" 2-10 (34" h.), Llorca 3' 49" (10" h.), Galdós 3' 56" (47" h.), Comes 4' 12" i Ferrer 4' 43" (27" h.).

Waterpolo. — L'avantatge de set gols que l'equip Vila donava a l'altre els hi pesà massa perquè fessin el joc de conjunt que els calia. Amb tot, guanyaren per 9 a 7, després d'un partit disputadíssim. Els equips eren: Vila-Galdós, Castro-Borràs-Major-Mora-Vila i Fontanet. Farré - Baell-Heindereich-Gispert-Llorca-Krutter i Ribera.

Puntuació. — L'equip Vila aconseguí 28 punts per 19 el de Ferrer.

Set vides com els gats

Allò que deïem de morir-nos, els lectors ja hauran observat que no va passar d'un canot. Es veu que ens pensàvem estar més malalts de què realment estem. En tot cas, la nostra malaltia, durant la setmana va donar allò que se'n diu el tomb, — allò va succeir el dijous —, de seguida ens va començar a batre la febre, divendres nomen tenien unes dolentes, dissabte ja vàrem menjar una sopeta de sòmbol, la convalescència ha estat tan ràpida que aquells que tenen autisme trempats com sempre, més encara que un pèsol, i disposats a cantar-les a tots els que malmenen l'esport, i s'hi han arredossat per a tenir una manera de fer el tifa.

La veritat és que els tons trágics en què ens expressàvem la setmana passada, preveient la nostra fi pròxima, arren alarmar els nostres amics de debò, d'una manera tan eloqüent que de seguida començàrem a rebre telegrams i lletres de tot arreu interessants-se per la nostra salut, el telèfon trucava a cada punt, i els que fem L'ESPORT CATALA érem aturats a tot arreu i interrogats per la gent addicta, la qual no sabia avenir-se a la idea que el nostre periòdic s'estava morint.

El nostre director estava desolat. L'afectava tant la nostra mort que no sabent resistir la vergonya d'una semblant desfeita, s'havia ja fet donar de baixa del telèfon, havia canviat de casa, estava a punt de canviar de pis i de barri, i tots els redactors havíem muntat un servei de vigilància al seu entorn perquè ténem motius fundats per creure que li burlaven el cap ides suicides i volíem evitar una catàstrofe.

Mentrestant, si per una banda rebíem innumerable nostres d'afecte dels nostres amics, i els plets de paper de barba que teníem al cancell de la nostra redacció, s'anaven omplint de signatures, tant que el carrer la guàrdia urbana havia hagut d'intervenir per ordenar la desfilsada de la massa que hi havia congregada pel davant de casa nostra, els nostres enemics, els protagonistes de les nostres remarques, els que tenen triptícs esportius que els interessa amagar, la gent que es munyidissa a l'ombra dels Clubs per a arregar-hi el que es pugui, es fregava les mans de satisfacció i enorgulles a un avat de 7 pesetes 50 en una taverna del carrer de Llançat per a celebrar la nostra mort i cantar-nos les absoltes. Hi concorregueren les millores més importants d'Atletisme, de Fútbol, de Tennis, sense oblidar-ne una de primera categoria que trafegava en Boxa. Sabem que hi hagueren algunes torrades al final de la vetlla, i que algú dels que hi assistiren quan el dissabte va assabentar-se que la nostra malaltia no havia acabat en mal i que hàviem despatat a l'enterrament, va agafar una ferdada que encara li dura i que l'ha fet entrar a l'any nou amb molt mal peu.

Així mateix durant la setmana hem pogut observar que el ram de construcció, que nosaltres críem molt limitat, havia assolit unes proporcions enormes que nosaltres no havíem ni sospitat. Nosaltres en l'editorial de redacció en el qual donàvem compte de l'estat precari de la nostra salut, no anomenàvem ningú. Parlàvem dels manobres simplement. Però es veu que hi havia molts manobres emboscats, i molts que han demostrat tenir cua de palla, s'han sentit de l'ofici, s'han palpat el cap, s'hi han trobat la gueta, han escupit morter i els ha subit greu que el públic, davant del qual volen passar per gent mudada, els vegi empistats de ciment.

Ens sap molt greu no poder donar gust a aquestes ànimes caritatives que ens voldrien veure l'esquela. Això de què ens sap greu és un dir. Però nosaltres tenim set vides com els gats i no ens podem morir. I que es preparin els que fins ara han rebut, perquè farem més fressa que mai.

A més a més, i això ho diem seriosament, quan les coses es mouen més que pels interessos, per un ideal, l'ideal triomfa sempre, aduue sacrificant els interessos que siguin. Nosaltres, afortunadament, tenim set vides, un públic, uns amics, — minoria per ara, com dièiem la setmana passada, però minoria selecta dit sia a honor nostre — i tot aquest nucli d'esportius ha considerat que era una qüestió de dignitat col·lectiva que Catalunya tingués la seva revista d'esports, i no ens ha deixat morir.

Així el ram de construcció ho ha de tenir en compte, perquè allà on flamegi una bandera, aquesta sempre tindrà al seu entorn un escalf que no podrà trobar-se mai a l'entorn

SERVEI DE RECAMBIS

BSA

TALLERS

VICENTS LLORCA

GIRONA 159
TELÉF 2004 G
BARCELONA

de una barra de calç, encara que semblés que ha de succeir el contrari, per allò de què la calç crema.

De manera que ja ho veuen. Més trempats que mai, i amb vida per estona, assegurada i tot en una bona Companyia. Cantarem com sempre les guaranis. Els que juguem amb cartes amagades, continuarem la nostra campanya per la purificació de l'esport a Catalunya. I als que en l'època de la nostra elegia del dia 28 ens oregueren ja morts, cutírem a celebrar-ho, i després l'apat els ha fet mal... que prenguin una purga i que es facin càrrec de què no fou sinó una innocentada en la qual varen caure amb les quatre potes.

I aconsolet-se pensant que a còpia de veure's en trifolques semblants, un hom va elevat-se i arriba que no es deixa plantar la llufa.

AUGUST BERENGUER

La cua de Mata-Lagarde

Els organitzadors Ninyerola, Larruy, Pla, Taxonera i Tusell, són multats amb cinc cèntes pessetes

La Federació Catalana de Boxa és obgete d'igual sanció

Dies passats va saber-se que els organitzadors del match Mata-Lagarde havien estat multats pel Cap Superior de Policia.

El públic que assistí a aquella moixiganga aprovà aquesta mesura, car la impotència de la Federació per posar a ratlla els organitzadors de reunions pugilístiques cada vegada que cometen una extralimitació, feia que el públic se sentís desamparat en els seus interessos.

Desitjant ampliar el referent a aquestes reunions, hem de dir que el senyor Malillos, volent evitar que fets semblants es repetessin, ha fet responsables del succeir als individus que formaven l'empresa i en conseqüència, els senyors Ninyerola, Tusell, Taxonera, Pla i Larruy han estat multats, cadascun, amb cinc cèntes pessetes.

La Federació Catalana de Boxa ha estat també castigada amb multa de cinc cèntes pessetes.

Es de desitjar que la Federació obrara, d'ara endavant, amb energia sempre que calgui, aconseguint mantenir ella sola el prestigi i el bon nom de la boxa, evitant d'aquesta manera que hom vegi en la seva impotència o negligència una complicitat que estem segurs que no existeix.

La VIII Cursa «Jean Bouin», sabotejada pels que es diuen defensors de l'Atletisme, donà ocasió a un dels espectacles més desagradables i anti-esportius

Només corregueren els del Bloc i guanyà: En Miquel

Perquè els nostres lectors es fessin ben bé càrrec i comprenguessin les diverses i greus causes que privaren a aquesta organització d'obtenir l'èxit que tots esperaven, hauríem d'emprar un llenguatge massa fort i al qual certament no hi estem pas acostumats.

Més de cinquanta controls es distribuïren pel llarg circuit i poc després de l'hora assenyalada es donà la sortida als nedits a l'encreuament de la carretera de Sarrià i Diagonal.

Tots els federatius que de temps s'havien distribuït els càrrecs estaven llurs corresponents llocs i exercien llur càrrec, si no amb perfecció, amb forçaa voluntat.

Fou aquesta cursa d'un veritable èxit, i ho poguérem comprovar pel nombros públic que acordonava tot el circuit.

Però els novells corredors anaren arribant a la "meta" i aviat es veierenn desamparats de tothom, car qui tenia l'encàrrec de tornar les robes de vestir ja se n'havia tornat a Esplugues, i així mig despallats al bell centre del Saló de Sant Joan, exposats a qualsevol "broma" del temps. I tots els que havien de tenir cura de l'arribada i del bon ordre d'aquesta, ja es trobaven a Esplugues; d'on havien de sortir, els seniors i juniors.

Neumàtics
de les millors marques

Accessoriss
de totes menes

PERE GINER
CORTS, 669 bis. - Telèfon 1183 S. P. P.
(entre Roger de Flor i Nàpols)

BARCELONA

Matures de l'esport

Un interviu al alcance de todos

L'interviui tal com ací el coneixem acostuma a ésser una cosa fada i extrafeta. Hom no hi troba la frescor indispensable ni apareixen per enlloc els trets de la persona interviuada, que resta dins una penombra desagradable obrint la boca per dir, sota un plà rutinari establert, únicament les paraules que a judici del que fa l'interviui poden fer bonie. I això dona per resultat un tant per cent molt alt de caràcter i un altre tant per cent més petit de vanitat dissimulada, i fa que tots els intervius s'assemblin i tots els interviuats apareixin com a cosins germans entre ells. La valor positiva de l'interviui, doncs, queda reduïda al major o menor grau d'habilitat de l'interviui, que si no aconseguix fixar la veritable personalitat del seu interlocutor, és evident que posa les seves pròpies qualitats aními-que de relleu.

Parlem, s'entén, de l'interviui clàssic, tal com el practiquen la major part dels nostres cronistes esportius quan s'encaren amb algun "as", "record-man", o cosa per l'estil, amb l'únic objecte de plaçar una nova imatge dins el comic altar de la paveria.

I l'interviui "al alcance de todos" ve a ésser una cosa així:

"Concededores de los méritos fantásticos que atesora la brillante personalidad del señor Gatuellas, campeón de lawn-tennis i formidable "charlestonista", hemos decidido interviuarle a fin de recoger de sus propios labios sus declaraciones que forzosamente no dejarán de interesar a nuestros lectores, amantes de todo lo que pueda significar deportividad.

Un poco emocionados llamamos a la puerta del campeón. El timbre de la casa evoca la sonoridad escalofriante del "gongo". Decididamente nuestro interviuado es un verdadero deportista.

Además hemos observado que el portero de la casa ha bloqueado maravillosamente un pote de leche que el vaquero de la esquina le ha lanzado con evidente intención de perforar su puerta.

Una camarera nos franquea el umbral. En su mano una raqueta en buen estado. Se que en los lares del "as" se sacuden los colchones con raquetas de marca. Nuestro corazón marcha al compás de un magnífico reloj de pared—premio del último concurso de Mafafaluga—y poco a poco tomamos asiento. Muy pronto el señor Gatuellas nos inunda con su simpatía y nos conmueve con su hablar fluido e inteligente.

"¿Quié es Vd.?"

"Pepe Deportes, para servirlo, del "Universo Balompiédico".

"Caramba, caramba, hombre. Vaya, vaya, eh?"

En este momento histórico la charla es vibrante de interés.

"Si que migo-migo...", añade el excelso jugador señor Gatuellas.

Intervinimos oportunos: "¿Podría usted decirnos cuántos años tiene?"

FIXOLINA CANIGÓ
FIXA I CONSERVA EL CABELL

"Siete y los dientes y la barba debajo", nos responde energicamente.

"Renoi, nadie lo diría", pensamos nosotros para nuestro capote.

"Y, se entraña mucho Vd.?"

"Ya lo creo. De siete a nueve y de doce a dos de la madrugada, cada día, diariamente."

"Y está en forma?"

"Estoy satisfecho de mí mismo. El resbalón en el lado del "black bottom" aún me falla. Pero el paso epiléptico del charleston lo domino completamente. Tengo el público al bolsillo."

"Hombre, pero si yo le hablaba del tennis..."

"Ah, el tennis... Sí, tiene razón. Pues tengo 97 copas entre latón, plata y oro, 185 medallas, 16 relojes pulsera..."

"Y cuándo se entraña?"

"...12 petacas, 19 carteras, 111 estilográficas. Soy campeón de Vilani, Llofrú y San Feliu. Cinco veces internacional. Ostento el campeonato social de L. T. C. Uldecona, Nafent L. T. C., y otros que siento no recordar..."

"No existe ningún caso en su familia de virtuosismo deportivo?"

"Sí, señor. Un primo de mi padre había hecho "forrolla" jugando al "fléndit". Tenía un juego muy precioso y era en su tiempo campeón de las Balsas de San Pedro."

"Su manjar preferido deben ser las almóndigas, no?"

"Se equivoca. Me recuerdan demasiado el tennis y todo lo relacionado con el tennis me molesta. Todo el mundo me habla de lo mismo... Mi manjar predilecto es la jalea, muy en consonancia con el fondo de mi carácter."

"Recibe Vd. muchas cartas amorosas de sus admiradoras, señor Gatuellas?"

"Muchísimas; las tengo clasificadas por perfumes. Las que huelen a Rosa de Orsay a un lado, las que son perfumadas con Quálques fleurs, a otro. Las pobres mujeres siempre se distinguen por su culto a la belleza..."

"Es originalísimo Vd. señor Gatuellas."

"Ca, un poco "sebarita" (!) simplemente."

"Su bebida preferida debe ser el whisky?"

"No lo crea. Me gusta más la gaseosa con grosella... Pero como el beber whisky hace "as"..."

"Practica el atletismo Vd.?"

"Sí, señor. Cada día me hago esconder un calefín por la criada y de este modo me veo obligado al levantarme a hacer unas vueltas alrededor de mi cuarto al "sprint"..."

"Para terminar, una anécdota suya. No recuerda ninguna ahora?"

"Ya lo creo. Precisamente soy hombre rico en anécdotas. — Y el señor Gatuellas sonríe maliciosamente. — Pero francamente no encajan con la naturaleza de su periódico..."

Nosotros le dedicamos un gesto característico y no podemos menos que decirle: "Corrido".

Nuestro interviu a terminado.

"Bueno. Hasta la vista, eh?"

"Apa, siau."

"Pepe Deportes"

Per la transcripció,

FIVALLER

Massana es dirigí al lloc assenyalat per a la sortida, on hi havien arreglats ja tots els corredors del Barcelona, es dirigí a aquests i digué: "nois, retireu-vos retireu-vos d'aquí si això és fer esport...". Pujairen als cotxes i desaparegueren d'allí, junt amb alguns federatius (?) que tenien l'encàrrec de donar la sortida.

Poc després arribaren els organitzadors i tots els corredors dels clubs del Bloc i comprenent la feta d'aquell que cadascú qualificarà com cregui convenient, s'arreglaren. Ben bé eren dos quarts d'una quan es donà la sortida.

El públic que esperava el pas dels corredors, naturalment s'impacientà i poc en quedava quan passaren els entusiastes atletes que novament recorrien amb el rítmic pas, les grans aringues de nostra ciutat.

Els controls, sorpresos, tot era preguntar per què es corria si els havien avisat que s'havia suspès la prova. A l'arribada ja quedava poc públic, i els encarregats de fer-ho, estaven desfent les tanques, convençuts que s'havia suspès, tal com els havien dit.

I el que ho havia dit, segons els propis controls, fou un senyor que, ocupant un cotxe amb altres persones i luint l'ensenyia de la Federació, ho anava anunciant per allà on passava.

De la cursa, en les condicions que va fer-se, poca cosa se'n pot dir.

Es lamentable que els organitzadors, el nostre col·lega "Gràfic-Esport", no hagi assolit l'èxit que el seu esforç requeria: relin de totes maneres la nostra enhorabona.

Els han fet per a l'esport atlètic més que aquells que es vanten de dirigir-lo i en realitat no fan més que esfonar-lo.

A la Federació (?), seguint el seu propòsit de rebentar tot el que es refereix a aquesta carrera, no havien facilitat a primeres hores de la matinala l'ordre d'arribada i puntuació. Per la nostra part només podem dir que el vencedor individual va ésser En Joaquim Miquel, de l'Espanyol, seguit de l'Arbú, del mateix Salvat, dels Reus Deportiu; Pera, del Tagamant, i Marimon, del Reus Deportiu.

Per equips vencé l'Espanyol, el qual equip sumà 34 punts, seguit del Tagamant amb pocs punts més.

Vegis la darrera per si hem pogut aconseguir la classificació.

CLARK